

บทที่ 5

บทสรุปและเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง "กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ : ศึกษากรณีการเบี่ยงเบนคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน" ผู้วิจัยเห็นว่ากระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์นั้นเป็นกระบวนการที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นโดยการเี่ยวยาและฟื้นฟูให้ความเสียหายที่ได้รับกลับสู่สภาพเดิมไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำความผิดก็ต้องยอมรับในสิ่งที่ได้กระทำลงไปรวมถึงเหยื่อผู้เสียหายก็ต้องพร้อมที่จะให้อภัยและรับการเี่ยวยาความเสียหายด้วยโดยผ่านการประสานงานของคนกลางหรือผู้ที่เชื่อถือและไว้วางใจของทั้งสองฝ่ายเป็นผู้ตกลงไกล่เกลี่ย จุดมุ่งหมายของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ก็คือ การลดใช้ความเสียหายไม่ว่าจะเป็นเรื่องความเสียหายทางทรัพย์สิน ทางกาย ทางความรู้สึกปลอดภัย

ผู้วิจัยเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจพนักงานอัยการ ที่จะสั่งไม่ฟ้องคดีเด็กหรือเยาวชนได้ ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของผู้อำนวยการสถานพินิจ เพื่อเบี่ยงเบนคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมทางศาล แล้วนำเด็กหรือเยาวชนนั้นมาบำบัด ฟื้นฟู แก้ไขนิสัยและสภาพแวดล้อม แต่เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา 63 ในปัจจุบัน กระบวนการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูยังเป็นกระบวนการที่เป็นอยู่ในของระบบราชการ และเป็นทางการภายใต้กระบวนการยุติธรรมหลัก เด็กหรือเยาวชนนั้นยังถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจ ซึ่งครอบครัวจะเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในแผนฟื้นฟูน้อยมาก เด็กหรือเยาวชนก็จะไม่ได้มาอยู่ภายใต้การดูแลของครอบครัวของเขา เมื่อถูกควบคุมตัวในสถานพินิจ เด็กนั้นอาจได้รับการถ่ายทอดนิสัยจากกันได้ ซึ่งถือว่ากระบวนการดังกล่าวยังมีช่องว่างและการแก้ไข ฟื้นฟูยังไม่มีประสิทธิภาพสูงสุด และในอนาคตเด็กหรือเยาวชน อาจกลับเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมทางในในฐานะผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ได้ ทั้งยังพบว่ามีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนนั้นเกิดจากปัญหาในด้านปรัชญาแนวคิดที่แตกต่างกันเนื่องจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องบางส่วนอาจยังไม่มีความพร้อมด้านทัศนคติ และแนวคิด ในการยอมรับ เพราะยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การขาดการมีส่วนร่วมของหน่วยงาน ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้เสียหาย ผู้กระทำความผิด ผู้ปกครอง และชุมชนด้วย รวมถึงการขาดความรู้

ความเข้าใจ และประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ และผู้เกี่ยวข้องจึงทำให้การประชุมกลุ่มครอบครัวไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร รวมทั้งเกณฑ์ในการใช้การประชุมกลุ่มครอบครัวนั้น จำกัดว่าสามารถเข้าต้องเป็นเด็กที่กระทำผิดครั้งแรก และอัตราโทษต้องไม่เกิน 5 ปี ดังนั้นจึงไม่ใช่เด็กทุกคนที่จะสามารถใช้การประชุมกลุ่มครอบครัวนี้ได้

5.1 บทสรุป

จากการศึกษาวิจัยสามารถเปรียบเทียบกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ของประเทศไทยกับประเทศออสเตรเลียโดยสรุป ดังนี้

ลักษณะที่เหมือนกันของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ของประเทศไทยกับประเทศออสเตรเลีย

1. การนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้การประชุมกลุ่มครอบครัว และชุมชนเหมือนกัน

ลักษณะที่ต่างกันของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ของประเทศไทยกับประเทศออสเตรเลีย

1. วัตถุประสงค์ที่บัญญัติกฎหมายใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ประเทศไทยใช้กฎหมายในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมีวัตถุประสงค์ในการนำมาใช้เพื่อลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาล

วัตถุประสงค์ที่บัญญัติกฎหมายของ Young Offenders Act 1997 บัญญัติเพื่อแก้ไขผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชนโดยเป็นกฎหมายที่รองรับแนวคิดเรื่องความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์เป็นฉบับแรกในประเทศออสเตรเลีย

ส่วนวัตถุประสงค์ที่บัญญัติกฎหมายของ Crimes (Restorative Justice) Act 2004 ได้มีการบัญญัติขึ้นภายหลังจากได้มีการจัดประชุมกลุ่มครอบครัว ตามแนวคิดยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาแล้วถึง 10 ปี จึงเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นหลังจากได้ผ่านการใช้มาแล้ว จึงมีพัฒนาการทางกฎหมาย รวมแนวคิดทฤษฎียุติธรรมเชิงสมานฉันท์และวิธีการปฏิบัติด้วยดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนี้สอดคล้องและรองรับการแนวคิดกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ได้อย่างครบถ้วน โดยที่ยังคงให้ความสำคัญกับการเยียวยาเหยื่ออาชญากรรมและฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเท่าเทียมกัน

2. เกณฑ์ในการคัดเลือกคดีมายังวิธีการยุติธรรมสมานฉันท์ของประเทศไทยต้องเป็นคดีที่อัตราโทษจำคุก 3 – 5 ปี เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดรู้สำนึกผิด รับสารภาพเป็น

การกระทำครั้งแรกการบรรเทาผลร้าย มีการขอให้ผู้เสียหายยินยอม ต้องเป็นเด็กหรือเยาวชน เท่านั้น

เกณฑ์ในการคัดเลือกคดีมายังวิธีการยุติธรรมสมานฉันท์ของ Young Offenders Act 1997 คือ ต้องเป็นเยาวชนอายุ 10 ปี ขึ้นไปและไม่เกินอายุ 18 ปี กระทำความผิดในคดีที่ยอมความกันได้ หรือ คดีอุกฉกรรจ์ที่สามารถพิจารณาแบบรวบรัดได้

ส่วนเกณฑ์ในการคัดเลือกคดีมายังวิธีการยุติธรรมสมานฉันท์ของ Crimes (Restorative Justice) Act 2004 ผู้กระทำความผิดต้องมีอายุ 10 ปีขึ้นไปทั้งสองฝ่ายยินยอมเข้าร่วมพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังเปิดโอกาสให้ใช้ความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ได้กับคดีเกือบทุกประเภทตั้งแต่คดีที่ไม่ร้ายแรงไปจนถึงคดีที่ร้ายแรงที่สามารถรับโทษจำคุกได้ถึง 14 ปี ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จึงมี ทั้ง เด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่

เนื่องจากออสเตรเลียมีการปกครองในรูปแบบมลรัฐจึงมีกฎหมายที่ใช้ต่างกันออกไปแต่จะเห็นได้ว่าออสเตรเลียให้ความสำคัญกับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาโดยลำดับและได้มีการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ไว้โดยเฉพาะ นั่นก็คือ Young Offenders Act 1997, Crimes (Restorative Justice) Act 2004 ซึ่งทำให้เห็นถึงแนวโน้มการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในอนาคตได้อย่างชัดเจนแต่ทั้งนี้และทั้งนั้น ต้องมีการบัญญัติกฎหมายให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและประเพณีของประเทศไทยเราด้วย

การนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นผู้วิจัย ขอสรุปโดยแยกประเด็นพิจารณา ดังนี้

1) ประเภทคดีที่นำมาใช้

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ในคดีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดเป็นคดีที่ทุกประเทศนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ และนำมาใช้ทั้งในกระบวนการเบื้องต้น คดีออกจากการฟ้องคดีต่อศาลซึ่งถือเป็นมาตรการหลักในการดำเนินกระบวนการพิจารณาสำหรับเด็กและเยาวชน และสอดคล้องกับลักษณะของการกำหนดมาตรการสำหรับเด็กเพราะเน้นการที่ผู้ปกครองหรือชุมชนจะมีบทบาทในการกำหนดและแก้ไขผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็ก

สำหรับประเภทคดีที่นำมาใช้กับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์นั้น ในศาลไทยหากเป็นคดีเยาวชนและครอบครัว กำหนดในแนวทางปฏิบัติไว้ว่าจะไม่ใช้กับคดีความผิดฐานฆ่าคนโดยเจตนา และคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ เว้นแต่องค์คณะศาลจะเห็นสมควร และหากเป็นกรณีที่เห็นควรสั่งไม่ฟ้องคดีต้องเป็นคดีที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินห้าปี ส่วนในต่างประเทศนั้น ซึ่งหากเป็นคดีที่ร้ายแรงจะไม่นำมาใช้

2) กระบวนการดำเนินการ

จากการศึกษาพบว่าประเทศออสเตรเลียเป็นต้นแบบของรูปแบบการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ที่ใช้อยู่ในหลาย ๆ ประเทศที่มีมาจากรากฐานของการระงับข้อพิพาทในสังคมดั้งเดิม หรือของชนเผ่า ซึ่งมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยอาศัยคู่กรณีชุมชน และครอบครัวเข้ามากำหนด และดำเนินการที่มีความเอื้ออาทรต่อกัน มิได้ถือว่าเป็นฝ่ายในการต่อสู้คดี ดังนั้นผลที่ออกมาโดยเฉพาะในคดีอาญา จึงอาจขัดต่อหลักการดำเนินคดีอาญาที่มุ่งค้นหาความจริงและนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ของกระบวนการดังกล่าว สอดคล้องกับเป้าหมายในการดำเนินคดีอาญา คือการลดอาชญากรรม และการแก้ไขผู้กระทำความผิด ชุมชนและผู้เสียหายได้เข้าใจสาเหตุที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำ และผลกระทบที่ผู้เสียหาย ได้รับ รวมถึงการเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายทั้งทางวัตถุและจิตใจ ซึ่งกระบวนการยุติธรรมปัจจุบันไม่อาจแก้ไขให้ได้

สำหรับรูปแบบที่นำมาใช้ ส่วนใหญ่ในคดีเด็กและเยาวชนจะใช้การประชุมกลุ่มครอบครัวส่วนในคดีที่ผู้ใหญ่กระทำความผิด ส่วนใหญ่ใช้การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้กระทำความผิดกับผู้เสียหาย โดยมีคนกลางช่วยประสานงาน แต่ในนิวซีแลนด์ใช้การประชุมกลุ่มชุมชน เนื่องจากมีวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เข้มแข็ง

เงื่อนไขในการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในแต่ละประเทศ มีลักษณะตรงกันคือเป็นความยินยอมของผู้กระทำความผิดและผู้เสียหาย นอกจากนี้การเลือกกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์คือการถอนตัวจากการประชุม อย่างไรก็ตาม รูปแบบในการประชุม ในนิวซีแลนด์ แคนาดา และออสเตรเลีย ไทย จะเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และครอบครัว (ซึ่งเป็นครอบครัวขยายด้วย) แต่ในบางประเทศ เช่นสหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น มักจะเน้นการตกลงกันระหว่างผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดโดยมีเจ้าพนักงานหรือศาลหรือผู้ไกล่เกลี่ยเป็นคนกลาง

ส่วนข้อตกลงที่ได้จากการตกลงของผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายหรือการประชุมกลุ่มชุมชนหรือครอบครัว ในนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย ไทย จะถือเป็นหลักในการที่ศาลพิพากษา แต่ศาลมีอำนาจตรวจสอบหรือสั่งให้แก้ไขได้ หากเห็นว่าขัดต่อกฎหมายหรือความสงบเรียบร้อย

การติดตามผลการปฏิบัติตามข้อตกลงนั้น ในนิวซีแลนด์ เป็นของครอบครัวหรือชุมชน โดยถือเป็นภาวะที่ชุมชนหรือครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วม และถือเป็นข้อยุติคดีหรือการลงโทษเพราะเป็นรูปแบบของการลงโทษอย่างหนึ่ง ส่วนในประเทศไทยถือเป็น การเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย ซึ่งเป็นเหตุผลโทษหรือกำหนดโทษสถานเบา

3) ผู้รับผิดชอบในการดำเนินการหรือผู้ประสานงาน

ในประเทศออสเตรเลียมีตำรวจเป็นผู้ประสานงานในขั้นตอนก่อนฟ้อง หากเป็นหลังจากฟ้องแล้วจะเป็นศาล ในบางประเทศ เช่น นิวซีแลนด์ ใช้ศาล และเมื่อศาลเห็นสมควร ก็ส่งให้แก่คณะกรรมการที่ทำหน้าที่ประสานงานเพื่อนำข้อตกลงส่งให้ศาลมีคำพิพากษาผู้ที่ทำหน้าที่ประสานงานส่วนใหญ่ ใช้ผู้ประสานงานที่ได้รับการฝึกฝนในการประสานงาน และมีการฝึกอบรม ตลอดจนมีคู่มือในการฝึกอบรม หรือแนวทางปฏิบัติ เช่นในนิวซีแลนด์ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินการตามบทบาทที่กำหนดและสอดคล้องกับเป้าหมายที่จะให้ คู่กรณี ครอบครัว ชุมชนเข้ามามีส่วนในการกำหนดแผนการแก้ไขและเยียวยาให้แก่ผู้เสียหาย และการปรับพฤติกรรมผู้กระทำความผิด ส่วนประเทศไทยนั้นพนักงานคุมประพฤติมีฐานะเป็นผู้ประสานงานตามบทบัญญัติของกฎหมาย มาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534

ประเทศที่พัฒนาระบบกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ที่ดี เช่น นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย แคนาดา จะมีหน่วยงานติดตามการปฏิบัติงาน ซึ่งมีความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับชุมชนหรือองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร

4) เทคนิคในการดำเนินการให้บรรลุผลนั้น ในนิวซีแลนด์ ใช้การฝึกอบรม และมีคู่มือปฏิบัติ และแก้ไขกฎหมายให้สามารถนำมาตราการในกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ได้ และส่วนใหญ่มีการดำเนินการก่อนที่จะกำหนดไว้ในกฎหมายและประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาระบบดังกล่าว โดยมีองค์กรระดับชาติรับผิดชอบเช่น ในสหราชอาณาจักร เป็นต้น

ส่วนของไทยมีมาตรฐานและแนวปฏิบัติกำหนดไว้ในศาลเยาวชนและครอบครัว ซึ่งมีแนวทางที่เหมือนกับนิวซีแลนด์

5) ผู้ทำหน้าที่ไกลเกลี่ย ควรเป็นองค์กรภายนอกที่ทำหน้าที่โดยเฉพาะหรือไม่ ซึ่งในประเด็นนี้ในนิวซีแลนด์ให้หน่วยงานชำนาญการเป็นผู้จัดหาให้แต่ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันกฎหมายไทยยังไม่มีหน่วยงานเอกชนที่จะจัดในเรื่องนี้ได้ จึงอาจต้องรอให้มีการพัฒนานุเคราะห์แล้วจึงค่อย เปิดโอกาสให้สังคมเป็นผู้ดำเนินการ นอกจากนี้การคัดเลือกตัวแทนชุมชนนั้น ซึ่งมีความใกล้ชิดกับคนในชุมชนและเข้าใจถึงปัญหาอย่างแท้จริง และผู้วิจัยเห็นว่ายังต้องอาศัยเครือข่ายยุติธรรมชุมชน ซึ่งมีการประสานงานในกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้คัดเลือกตัวแทน โดยพิจารณาจากผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการประชุมกลุ่มครอบครัวของเด็กก่อนเพราะมีประสบการณ์

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผู้วิจัย เห็นได้ว่าการดำเนินคดีเยาวชนนั้น ได้นำรูปแบบการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้อย่างเป็นรูปธรรมมากที่สุด และได้มีแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมและได้มาตรฐานสากลแล้ว ซึ่งประเทศไทยก็นำมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ การนำมาใช้นั้น หากพิจารณาในกระบวนการดำเนินคดีแก่เยาวชน พบว่าได้นำมาใช้ก่อนที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาลและในระหว่างการพิจารณาคดีในศาล เพียงแต่ว่า ในด้านนโยบายและกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ให้ต้องดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์นั้นยังไม่มีบทบัญญัติที่อ้างอิงไว้ชัดเจน แต่ได้กำหนดไว้ในระเบียบและแนวทางปฏิบัติของศาลเยาวชนและครอบครัว

เนื่องจากออสเตรเลียมีการปกครองในรูปแบบมลรัฐจึงมีกฎหมายที่ใช้ต่างกันออกไปแต่จะเห็นได้ว่าออสเตรเลียให้ความสำคัญกับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาโดยลำดับและได้มีการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ไว้โดยเฉพาะ ซึ่งจากการศึกษานี้ทำให้เห็นถึงแนวโน้มการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในอนาคตได้อย่างชัดเจนแต่ทั้งนี้และทั้งนั้นการนำมาใช้ต้องมีการบัญญัติกฎหมายให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและประเพณีของประเทศไทยเราด้วย

ดังนั้น ในคดีเยาวชนจึงต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ของกฎหมายให้ศาลนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ และเมื่อมีการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้แล้ว ศาลเยาวชนและครอบครัว มีมาตรฐานการดำเนินงานและทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์แล้วเพียงแค่เพิ่มกระบวนการบริหารจัดการตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ให้มีประสิทธิภาพรวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์และนโยบายต่างไว้อย่างชัดเจนอย่างประเทศออสเตรเลียด้วย

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรปรับปรุงพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 โดยเฉพาะบทบัญญัติมาตรา 63 โดยควรกำหนดถึงหลักการและวิธีการ นำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์โดยวิธีประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนมาใช้ในการเบี่ยงเบนคดีเด็กและเยาวชนไว้อย่างชัดเจนเพื่อสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติในประเทศและต่างประเทศซึ่งได้มีการบัญญัติและนำมาใช้อย่างแพร่หลายทำให้ปริมาณคดีสู่ศาลเยาวชนและครอบครัวลดลง ทั้งส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทุกฝ่าย ควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาของการดำเนินคดีเด็กและเยาวชน ที่มุ่งเน้นการแก้ไขฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพเดิมมากกว่าการลงโทษ อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในรูปแบบการประชุมกลุ่มครอบครัวมาใช้เสริมกระบวนการยุติธรรมหลัก โดยจะต้องแก้ไขเพิ่มเติมตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเบี่ยงเบนคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาล แล้วจัดประชุมกลุ่มครอบครัว โดยนำรูปแบบการประชุมกลุ่มครอบครัวตามกฎหมายของประเทศออสเตรเลียมาเป็นต้นแบบ เพื่อกำหนดแผนแก้ไขฟื้นฟู รวมถึงกระบวนการสำนึกผิด การให้อภัย การชดใช้เยียวยาแก่ผู้เสียหายหรือผู้ได้รับผลกระทบจากการกระทำผิดด้วย